

HGGunnink, gehouden te Assen, 13.05.2021

HANDELINGEN 1:10-11

Votum + zegengroet
 Psalm 110:1,2
 HC ZONDAG 18, V/A 46 en 47
 Psalm 68:4,7
 Gebed
 Psalm 24:4,5
 Lezen Lukas 9:28-36 (34-35!)
 Handelingen 1:1-9
 Tekst
 Bediening van het Woord
 Gezang 24:1,2,3,4,5
 Gebed
 Dienst van de offeranden
 Gezang 25:3
 Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus, hier en in de verstrooiing,

Hemelvaart.

Kinderen vinden dat woord 'Hemelvaart' soms wat vreemd.

Hemelváárt?

Het heeft toch niks te maken met een boot of een schip? Want daar ga je mee **varen**.

Nee, dat heeft daar ook niks mee te maken, of eigenlijk bijna niks.

Want, Hemelvaart, dat komt van een ouderwets woord 'varen', dat betekent 'gaan naar', of 'bewegen'.

Hemelvaart = gaan naar de hemel.

Vier keer komen die woorden in onze tekst voor, 'naar de hemel'.

Maar dan kun je weer die -toch wat lastige vraag krijgen van-, wat is dat nou eigenlijk de hemel?

En de één die zegt, "dat is de lucht en de wolken", en de volgende die zegt, "nee, dat is waar God is, en nou ook, waar de Heere Jezus bij Hem is".

En een derde die zegt, "ja, ik weet het eigenlijk niet, want als je met een vliegtuig gaat, dan kom je ook hoog in de lucht. Maar je ziet nooit de hemel. En zelfs met een raket niet."

Is het dan allemaal ingewikkeld vandaag? En moeilijk? En niet te begrijpen?

Nee.

Wat de Heere zegt is duidelijk, ook al kunnen wij niet alles snappen.

Ik wil u en jou vanmorgen het Woord van de Heere laten horen, en ik doe dat dit keer met de eerste regel van Gezang 24:3,

De Vader stelt Hem in de troon,
die boodschap **1) gaat naar de apostelen**
 2) komt via de engelen
 3) is voor de kerk

1) Kijk, **plotseling** wordt de Heere omhoog gehaald.

Plotseling gaat Hij naar boven.

En even later zien de apostelen dat een wolk **over** Hem heen komt. Dat Hij **in** die wolk wordt **opgenomen**.

Ik heb jarenlang gedacht, dat het een beetje anders was: dat de Heere Jezus omhoog ging, en dat op een bepaald moment er een dikke regenwolk onder kwam, en dat je Hem niet meer zag.

Maar dat staat er dus niet.

Hij wordt **in** die wolk opgenomen.

En dan kun je denken aan de wolk van de woestijnreis, die wolkkolom.

En je kunt denken aan die wolk wanneer de tabernakel, en daarna de tempel, in gebruik genomen wordt door de Heere Zelf.

En je kunt denken aan die wolk waar we net over gelezen hebben in Lukas 9. Die wolk die aangeeft: de Heere is aanwezig.

Maar omdat de Heere verheven en heerlijk is, en wij Hem niet **kún**nen zien en blijven leven, daarom is dat ook voor ons 'afgeschermd', en heb je daar die wolk.

God de Vader stelt Hem in de troon.

Dat is ook een beetje vreemd gezegd.

Je kunt natuurlijk zeggen: dat is een Gezang, dus dat is een beetje dichterlijk.

Maar er zijn wel meer dingen in de Bijbel die wat vreemd gezegd worden.

Neem alleen maar wat wij zondag aan zondag belijden: 'ontvangen **ván** de Heilige Geest'. Dat is ook zo'n uitdrukking, waarbij je je altijd weer afvraagt, wat betekent dat nou precies.

De Vader stelt Hem in de troon.

Dat is bewust een beetje vreemd gezegd, een beetje vaag, omdat wij ook niet weten **hoe** dat nu precies toegegaan is in de hemel.

Maar het betekent: God de Vader, geeft Jezus het recht, dat Hij op de troon, als Koning kan plaatsnemen. Dat Hij kan gaan functioneren als Koning. Hij kan gaan doen wat een koning heeft te doen, regeren.

“Ik heb immers alle macht in hemel en op aarde”, dat zegt Hij, vlak voordat Hij weg gaat. Nu kan dat gebeuren, Hij regeert als Koning.

Kijk, de apostelen die weten echt wel dat de Heere Jezus weg zou gaan. Dat zou gebeuren op Zijn tijd. Daar had Hij het over gehad, zelfs al voor Zijn sterven, Johannes 14: “Ik ga heen, Ik ga op weg om plek klaar te maken voor jullie.” Toen begrepen ze dat nog niet. Maar natuurlijk is het daar ook over gegaan gedurende die veertig dagen, die tijd van voorbereiding.

Want waarom moesten ze voorbereid worden? Omdat Hij er na die veertig dagen niet meer bij zou zijn.

Maar **weten**, dat is nog wat anders dan, **ervaren**, **meemaken**.

Als een vader en een moeder een baby'tje verwachten, dan **weten** ze, als alles goed mag gaan, dan ligt er straks een kleintje in de wieg. Dat weten ze.

Maar pas als het kindje geboren is, dan **ervaren** ze dat. En dan maken ze dat mee.

Dat is heel anders.

Dan dringt het pas werkelijk door. “Kijk, nu is het zover, nu is het echt!”

Zo is het ook met dat opgenomen worden naar de hemel.

Nu het echt gebeurt, ja, dat is ingrijpend! Dat is bijzonder!

Hij gaat écht, voorgoed, op afstand.

Ik zeg bewust: ‘op afstand’, want wij belijden immers: Hij blijft altijd bij ons.

Godheid, genade, majesteit, Geest. Maar Hij is wel op afstand.

Nooit meer zal het worden zoals hiervoor. In die tijd dat de discipelen, dat de leerlingen, samen met Hem optrokken, konden ze Hem bij Zijn arm pakken. Konden ze dingen aan Hem vragen. Konden ze dingen tegen Hem zeggen.

Maar nu, “kijk, Hij gaat ...”

En de apostelen, die blijven hun ogen maar omhoog houden, die blijven maar kijken.

Daar zit ook wat menselijke emotie in.

Denk je maar even in dat je woont aan een vaart, dat is een heel lang recht stuk. En als die lieve oma bij jullie op bezoek geweest is, en die gaat weer weg, wat doe je dan?

Dan ga je ook naar buiten, dan ga je zwaaien, en je blijft kijken, en je blijft maar kijken ...

Je houdt zóveel van oma, ja, ook al is die auto maar zo piepklein geworden, je ziet eigenlijk niks meer, je blijft maar kijken...

En oudere mensen weten nog wel van vroeger, dat één van de familie ging emigreren. Die ging naar Canada of naar Australië.

In die tijd dachten ze: die zien we dus nooit weer terug, die gaat nou weg, nou is het voorgoed voorbij. En als je dan op Schiphol was en je zag dat vliegtuig omhoog gaan, je zag niet eens meer dat je broer erin zat, maar je zag dat vliegtuig omhoog gaan, en je bleef maar kijken ...

Dat is voor de apostelen ook van ... Als mensen gaat dat zo.

-Even tussen haakjes, even een klein puntje-

Let ook op die twee dingen, die hebt u ook gezien en gehoord bij de opstanding.

Aan de ene kant zeg je, de Heere Jezus **wórdt** opgewekt, **wórdt** door God, Zijn Vader, wakker gemaakt.

Maar aan de andere kant mag je net zo goed zeggen, de Heere Jezus **staat** op, Hij wordt Zélf wakker.

En dat is hier ook aan de hand.

Hier met de Hemelvaart, Hij **wordt** omhoog gehaald. De Vader stelt Hem in de troon.

Maar ook: Hij **gaat Zélf** naar boven, naar Huis.

De apostelen die blijven dus kijken, terwijl Hij bezig is, om de oversteek te maken, -en nou zeg ik het misschien even wat vreemd-, maar om de oversteek te maken vanuit het buitenland, naar Huis.

Wat is voor de Heere Jezus buitenland?

Dat is waar Hij eigenlijk niet echt thuis is, dat was op de aarde.

Zijn thuis was in de hemel.

Daar, waar Hij hoort.

Waar Hij bijna veertig jaar geleden vandaan kwam.

Veertig jaar?

Misschien zegt u wel, "klopt dat wel, want we hebben altijd geleerd, ongeveer dertig jaar". Nee, veertig jaar, want de Heere Jezus is geboren voor het jaar 0. Allemaal een beetje gedoe geweest met die jaarrekeningen, die tijdrekening.

Maar zo'n vier à vijf jaar vóór 0 is de Heere Jezus geboren.

En overleden, en naar de hemel gegaan, zo ongeveer in het jaar 33.

33 + 4 of 5, zit je op 37, 38, dus bijna veertig jaar daarvoor kwam Hij vanuit de hemel. Want zo was het in de eeuwigheid afgesproken.

God de Zoon heeft gezegd, "Ik ga alles doen, wat gedaan moet worden, om de band tussen God en mensen te herstellen".

En dat is nu **volmaakt** gedaan.

Bij de schepping horen wij: "en God, Hij ziet dat het héél goed is".

Bij de herschepping eigenlijk hetzelfde: "en God ziet, als Hij naar Zijn Zoon kijkt, God ziet dat het héél goed is. Volmaakt gedaan!

En daarom: 'welkom Thuis!'

Misschien denk je wel eens, "ik zou eigenlijk de Heere Jezus wel eens willen zien, ik zou eigenlijk met de Heere Jezus wel eens willen praten. Nou ja, als Die in Israël woont, een appje sturen. Contact met Hem hebben. Als ik toch maar één keer naar de Heere Jezus toe zou kunnen, wat zou dat mooi zijn ..."

Kijk, het is heel goed, om **echt graag samen met Hem** te willen zijn.

Als de apostel Paulus in Filippenzen 1 het over het sterven heeft, zegt hij ook van, "ik zou heel graag samen met Christus willen zijn. Da's het allerbeste, het allermooiste". Maar dan zegt hij daar achter aan: "maar voor jullie, mensen in Filippi, is het eigenlijk nog niet zo goed. Want ik moet nog verder aan het werk met jullie en met anderen".

Kijk, als je heel graag de Heere Jezus wilt ontmoeten, dan moet je ook bedenken: het gaat niet om wat ik graag wil, het gaat om **Hem!**

En **Hij** is het **helemaal** waard, om na die periode die wij noemen: 'de periode van de vernedering', te krijgen, dat Hij nu weer **verhoogd** en **verheerlijkt** wordt!

Hij was al die jaren op deze aarde, zo kun je het ook zeggen, een 'Koning' -moeilijk woord- 'incognito'. Je kon niet aan Hem zien dat Hij God was. Want als Hij daar liep samen met Zijn discipelen, samen met Zijn leerlingen, dan liep daar een gewoon mens. Jazeker, Hij **was** God en Hij **bleef** God, maar je **zág** het niet.

En nu, nu wordt Hij weer: *Koning op de troon, als Christus en als Heere, bekleed met macht en ere*, zingt u straks.

Zo is het immers nu.

En zo is het, om verder te gaan, om verder te werken.

En denk dan bij het woord 'Hemel**vaart**', ook even aan die andere betekenis van 'vaart'.

Dat is: d'r zit vaart in, het heeft gang. het gaat snel.

Dat is, waar Hemelvaart mee begint.

Naar boven.

Koning op de troon.

En dan gaat het werk van God met een **vaart** verder.

2) Dat zien we ook meteen in het tweede punt. **Want de Vader stelt Hem in de troon, die boodschap komt via de engelen.**

Plotseling, helemaal onverwacht, staan daar twee personen bij de apostelen.

Twee.

Waarom twee?

Dat is in de Bijbel altijd weer: nadruk op betrouwbaarheid en omdat het zo belangrijk is.

Twee, want als twee mensen, als twee personen iets zeggen, dan staat het vast.

En die twee die zijn herkenbaar als boodschappers van God.

Net zoals het bij de opstanding was.

Want, kijk maar, naar dat witte, je mag ook zeggen, naar dat stralende kleed.

Stralend, dat heeft te maken met hemelse heerlijkheid.

't Is niet gewoon een wit kleed.

Als je tegenwoordig op televisie Arabieren ziet, mensen uit Saoedi-Arabië en omgeving, ja, dan heb je dat ook, ze hebben soms helemaal zo'n wit gewaad aan.

Maar dit is nog veel heerlijker, wat deze boodschappers aan hebben. Je ziet er iets aan af van de hemel.

Want, en of die engelen nou gestuurd worden door God de Vader, of door de Heere Jezus Christus al, dat maakt verder ook niet uit.

Maar Jezus Christus kent Zijn gezanten.

Hoe goed die veertig dagen ook geweest zijn, het was een enorm stuk training en voorbereiding!

Nu het vertrek definitief is, nu Hij echt op afstand is gegaan, nu hebben ze toch nog verder onderwijs, maar vooral ook ondersteuning nodig.

En dat gebeurt hier, en dat begint meteen bij de manier waarop ze worden aangesproken: "Galilese mannen".

Dat is een heel bijzondere aanspraak. Waarmee de engel meteen laat merken: 'jullie zijn voor mij en voor Degene die mij zendt, jullie zijn geen onbekenden.'

En dat is iets wat vertrouwen geeft, en wat een band schept.

Stel je maar voor, ergens in het buitenland zit je op een terrasje, en opeens komt daar iemand langs en die zegt, "zo Drenthen ... / zo Groningers ... / zo ..."

Dan denk je meteen van, dat is misschien ook wel een Drenth / een Groninger, en hij praat Nederlands. Meteen komt dat dichtbij.

"Galilese mannen", zo maakt, via Zijn boodschappers, God het al makkelijker om de boodschap die volgt, aan te kunnen nemen.

En d'r zit nog iets in.

Want, zij stonden daar maar naar boven te kijken.

Maar nu worden ze aangesproken. En als iemand wat tegen je zegt, dan moet je hem aankijken. Dat wordt altijd geleerd.

Mama bijvoorbeeld, "kijk mij eens aan, ik zeg wat tegen jou".

In de kerk gaat dat wel eens mis.

Als aan het eind van de dienst de dominee de zegen mag opleggen, dan zijn er wel eens mensen die naar beneden kijken, of de ogen dicht doen.

En dat is juist niet de bedoeling. Want op dat moment **spreekt de Heere u aan**, en mag u ook **kijken**, dat gebaar **zien**, en de woorden horen.

Er kunnen redenen zijn dat mensen zeggen van, "dat lukt mij niet, mij concentreren kan ik beter op een andere manier".

Maar toch, aangesproken worden, dan kijk je iemand aan.

En dan horen ze, "waar zijn jullie nou eigenlijk mee bezig?"

Hoe zit het nou, dat voortdurend naar boven blijven kijken?”
Want als de Heere in de wolk is opgenomen, zien ze Hem niet langer.

Je kunt denken aan Handelingen 7 met Stefanus, die zegt van, “ik zie de hemel geopend en Jezus Christus aan de rechterhand van God”.
Dat is een grote uitzondering! Dat was een wonder!

Maar gewoon, zoals hier bij de apostelen, zij zien Hem niet meer.

En via die vraag van de engel, en terwijl ze er dan zelf over gaan nadenken, kunnen ze niet anders dan concluderen, “ja, nu is het dus zover. Waar al over gesproken is door Hem. Nu is het echt waar, de volgende fase is begonnen. En nu mogen wij verder, nu moeten wij verder”.

Het staat niet stil, het staat nooit stil.
En dat wordt de apostelen op deze vriendelijke manier duidelijk gemaakt.

Broeders en zusters, er blijft ‘vaart’ inzitten.
En dat is een punt wat wij vandaag ook mogen bedenken.
Voor ons idee kan het ook zomaar stil staan alles.

Wat is er nou voor verandering voor jezelf, voor de kerk, als je vandaag denkt en twintig jaar geleden, of zestig jaar geleden, of een paar honderd jaar geleden. ‘t Is toch immers allemaal gelijk gebleven.

Wat verandert er nou?

Er is de kerk.

En er is, al die mensen die niet van de kerk en van de Heere Jezus willen weten.

Wat zien wij er nou van, dat het steeds verder gaat, en dat er gang in zit?

Natuurlijk, je kunt zeggen: zoals het nu gaat in deze wereld, dat heeft te maken met Openbaring, en dan zie je: het gaat wel door.

Maar echt zien, is er voor ons ook niet bij.

Niet zien, maar gelóven.

Nu de Vader Hem op de troon gesteld heeft, nu is het **écht waar**, *dat de Koninklijke heerschappij is aan de Zoon, Wiens goddelijk geweld, ook de laatste vijand velt.*

Dat is weer Gezang 24.

Niet zien. Maar wel weten.

Vertrouwen. Op dat betrouwbare Woord.

Hij komt met haast!

Het Evangelie gaat met een enorme gang de wereld over.

En dat is van groot belang juist ook in verband met het laatste punt.

3) **De Vader stelt Hem in de troon, en die boodschap is voor de kerk**, want deze Jezus. Daar moet je echt even bij stil staan, bij die twee woorden: 'deze Jezus'.

Dat verwijst terug naar het eerste vers van Handelingen 1, want daar gaat het ook over Jezus.

En dan grijpt Lucas in vers 1 terug op álles wat Hij over die Jezus geschreven heeft, in zijn Evangelie.

Déze Jezus.

Moet je denken aan Zijn geboorte.

Moet je denken aan alles wat Hij gedaan heeft.

Moet je denken aan Zijn lijden, Zijn sterven én Zijn opstaan.

Déze Jezus, Die werd al in hoofdstuk 1 van het Evangelie naar de beschrijving van Lucas aangekondigd als: 'de Koning'.

Als Gabriël het tegen Maria zegt, dat zij het Heilig Kind zal krijgen, dan gaat het daar al over de Zoon van David, de Koning.

Déze Jezus, die God was en bleef, maar Mens werd, **Hij** is de Middelaar.

Met Hem zijn die leerlingen die paar jaar opgetrokken. En wat hebben ze gemerkt?

Dat alles wat Hij zei, en alles wat Hij deed, daarop gericht was, dat 'de bruid' er weer zou zijn voor de Bruidegom.

Dat de kerk er weer zou zijn, zonder vlek en rimpel, smetteloos, met het oog op de bruiloft van het Lam.

Déze Jezus.

Een mens zoals u.

Zo heel gewoon.

Jazeker, zonder zonde.

Maar wel een mens die u volledig kan begrijpen. Hij weet wat in u is. Hij weet hoe het met u gaat.

Déze Jezus.

Dat betekent in feite dat die engel zegt: kerk van God, ga moedig verder. Hij is nu Koning boven alle koningen!

En Hij is met jullie, altijd en overal!

Hij is in triomf -PSALM 68- naar Huis gegaan!

En nu zal niets Zijn rijk verhinderen!

En Hij zal de poorten van Zijn woning wijd open doen voor Zijn kinderen!

Hij die Thuis gehaald is, het is déze Jezus, maar Hij is verheerlijkt!

En dat uitzicht hebben ook de gelovigen.

“Want jullie zullen zijn”, schrijft de apostel Johannes, “zoals Hij is. Hij is wel van jullie weg gegaan, maar jullie hoeven niet depri te worden. Nee, merk die nieuwe fase”. Hij gaat, -Hij is een periode op afstand-, en Hij zal komen. Terugkomen.

Hemelvaart is niet een punt. Maar hemelvaart is hoogstens een komma. Ook voor Zijn kerk zal er, dankzij Zijn genadeheerschappij, de volkomen heerlijkheid komen.

Dan staat er even een lastig puntje nog in: ‘Hij zal op dezelfde manier terugkomen, als dat Hij gegaan is’.

‘Op dezelfde manier’, dat slaat op dat punt van: Hij gaat, Hij komt.

Dat heeft niet te maken met, wat er allemaal zich afspeelt.

Kijk, toen Hij ging, waren er maar elf apostelen.

Verder heeft niemand dat gemerkt. Dat is aan iedereen voorbijgegaan.

Maar als Hij terugkomt: bazuingeschal, engelen, elk oog zal Hem zien!

Dat is een ongelooflijk geweldig gebeuren!

Dus, ‘dezelfde manier’ heeft dáár niet mee te maken.

Maar heeft te maken met: gaan – komen.

En dat is, broeders en zusters, óók Hemelvaart. De Catechismus die belijdt dat ook: terugkomen om te oordelen de levenden en de doden.

Twijfel daar niet aan!

Je ziet dat niet. En het zal net zo plotseling, onverwacht voor ons zijn die terugkomst, als het voor de leerlingen, de apostelen was, dat Hij wegging.

Maar Hij komt terug, Hij die het met God goed gemaakt heeft.

Deze Jezus.

En dan zál het ook goed zijn.

Dan zal God met ons zijn. En wij zullen Zijn volk zijn.

Want wie zal Hem tegenspreken, Die voor Zijn kerk het pleit beslecht?

Ja, je kunt Hem tegenspreken.

Wij merken het dag aan dag, dat er ontzettend veel mensen zijn die dat blijven volhouden, Hem tegenspreken.

Maar waar leidt dat toe? Dat leidt tot de zwaarste straf.

Want als u nog verder wilt doordenken over Hemelvaart, leest u dan straks aan tafel bijvoorbeeld artikel 37 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis.

Dat gaat over het terugkomen van de Heere Jezus.

En de gelovige, die verwacht Hem met **grote vreugde**. Als de Heere der heerlijkheid!

En die doet er onderweg daarheen, alles aan, om met het feestkleed aan, naar de bruiloft te kunnen gaan.

AMEN